

Сърбо-македонският Утрински вестникъ въ градъ Скопие продължава съ фалшификациитъ.

По стараницитъ на Утрински вестникъ съ дата 16 Януари 2008 година въ рубриката писма, има писмо отъ Горан Стојнов.Волкот ,Сад.

Въ това писмо Горан съобщава на читателитъ на горе споменатиятъ вестникъ, че Америка признала “македонският” езикъ презъ 1920 година преди самиятъ езикъ да билъ кодефициранъ.Каква измислица на сърбо-македонизма въ поробена отъ сърбитъ Македония.Цялиятъ свѣтъ ги празнавалъ само ние българитъ отъ Македония не сме ги признали!Горанъ ни дава и старицата по ИНТЕРНЕТ отъ където взималъ информацията. Хубаво, но такава страница няма и такава информация няма понеже, момчето както и всички други си измислятъ неща които няматъ нищо общо съ наука и езикознание.Още презъ 2005 година Европа каза на днешнитъ сръбски даскалчета въ поробена отъ сърбитъ Македония , че тяхниятъ езикъ е български и , че историята съ която спекулиратъ е българска.

Ние предлагаме на всички онези, които се интересуватъ отъ миналото на нашета имиграция, да се поразходятъ по гробищата на градъ Торонто и прочетътъ, какво пише по паметницитъ на имигрантитъ отъ географската област Македония? Понеже тѣзи които фалшифициратъ нашето българско минало по Сѣверна Америка , няма да се поразходятъ ,ние ще имъ пишемъ , че много отъ тази информация е въ архива на Македонска Трибуна въ градъ Торонто. По паметницитъ пише на Български съ **Ъ** и съ **Ж**.Именната съ СКИ на паметницитъ сж следъ 1960тѣ години.Всички предишни паметници иматъ имена съ овъ или евъ.или женскиятъ родъ на българскитъ имена. По страницитъ на ENCYCLOPEDIA CANADIANA printed 1960 year има информация която е много интересна ! Въ материала пише , че първитъ Македонски българи сж отъ Косторскиятъ и Леринскиятъ окръгъ и сж дошли някъде презъ 1896 година. Цялиятъ този материалъ прикачваме на края на тази статия на английски езикъ така както е написанъ отъ енциклопедията.

Сената на САД. Има документъ които дава представа за Македония. Този документъ е отъ 7 Юни 1983 година и е номеръ 79 Волюмъ 129.Ето и английската информация:

Congressional Record proceedings and debates of the 98th congress,first

session Vol 129 Washington, Tuesday, June 7. 1983. It should be remembered, that Macedonia's population contains Bulgarians and Albanians as well as many other ethnic groups. No mention of "Macedonians".

Тази информация бе дадена на бившият Американски посланикъ въ Македония на конгреса на МПО въ Синсинати Щата Охаио презъ 1998 година. Гнь Christofour Hill каза , че той не се съмнява въ документа , че Македония е населена съ българи и албанци. На въпроса защо той нарича българитъ "македонци" когато въ тяхнитъ документи "македонцитъ сж българи...Той премълча отговора и се направи , че ни не чу! На другиятъ въпросъ които му бе зазадень, той сжщо не отговори. Единъ отъ делегатитъ му каза , че гръцкиятъ президентъ на 1 Сеп.1997 година казалъ , че езика на днешната сръбска република Македония е български и , че тяхната история е българска! Господинъ ХИЛЪ кажетъ ни дали гръцкиятъ президентъ е лъжець? Посланика на Америка почервеня и не отговори! Другото е приказки за читателитъ на сърбо-македонскиятъ вестникъ УТРИНСКИ.

Прикачваме и текста отъ Канадииската Енциклопедия.

Г.Младеновъ 16.01.2008г.

Encyclopedia Canadiana 1960 Volume No 6

Macedonia Origin, People Of.

As early as 1896 a few young Bulgaro-Macedonian peasants left the

Regions of Kastoria and Florina *south* Macedonia and migrated to Canada, to escape from Turkish oppression and extreme poverty. They were followed . during the next decade by only scattered individuals:] *But* in the *tempestuous* aftermath of the Macedonian revolt against the Ottoman rulers in 1903, large-scale emigrations to Ontario began. Over 6000 Bulgaro-Macedonians, mostly men, had reached Canada at the commencement of the First

World War, when all migration was interrupted.

These pioneers were mostly the heads of families who wished to establish themselves in jobs and homes in the new country before bringing their families. Women and children moved steadily to Canada after the war and throughout the 1920's, until the economic collapse of 1929 slowed their progress. They continued to come in varying *numbers* right *up* to the outbreak of the Second World War - from Greece, Yugoslavia and Bulgaria.

The guerrilla warfare that kept Greek Macedonia in a ferment long after the 1945 termination of the conflict in Europe was instrumental in accelerating a new movement of Macedonians to Canada. It is estimated that upwards of 4000 left the upper valleys of Macedonia after 1947, swelling to 16,000 the total number of Macedonians established in Canada, principally in and around Toronto.

Despite a nearly total ignorance of the English language the early immigrants quickly adapted

Themselves to life in Canada. The majority of them, *accustomed* to hard manual work, were immediately employed as general labourers, in construction work, or in the meat-packing industry. *Because* they led a frugal life they were able to save rapidly the necessary *sums* that allowed them to return to their families in Macedonia for a few months. Up to 1915 they were very transient, some crossing the ocean as many as 20 times. The travel prohibitions of the First World War and their well-paid work in war plants did *much* to settle them, however. They saved their earnings and invested them in small business. Many of the more enterprising among them opened restaurants, groceries and butcher shops, the greater number of which have prospered with the passing years. It is an interesting fact that over half the present restaurants in Toronto are owned by Macedonians and their families. By their diligence and thrift they have steadily risen from the position of unskilled workers to that of thriving businessmen. Many of their children have received a university education.

In Toronto there are two Bulgaro-Macedonian Orthodox churches and a considerable number of Macedonians attends the Greek church. There are *numerous* social or *community* organizations. Except in business, the older generation has few contacts with Canadian families. The younger generation, however, as a result of its Canadian schooling, tends to lose its mother *tongue* and to become part of the larger Canadian *community*.

ASEN BALIKCI

Encyclopaedia Canadiana 1960 Volume No 6